

[Niels Westerby.]

være et led i de almindelige bestræbelser for at fremme den størst mulige økonomiske vækst, og hertil hører også at opmuntre de enkelte borgere til at gøre den størst mulige indsats.

Hvis man vurderer lovforslaget ud fra disse synspunkter, kommer man i og for sig til ret sørgelige resultater. Det drejer sig om statsskat, om kommuneskat og om folkepensionsbidrag, og det må være rimeligt at lægge de tre ting sammen for at vurdere, hvor meget den enkelte skatteyder kan få lov at beholde af de indtægtsstigninger, han har.

Dér vil jeg gerne have lov til at nævne tre eksempler, som jeg synes er meget slående og stiller regeringens udskrivningslov i et meget lidt flatterende relief. Hvis et ægtepar sætter deres indtægt op fra 10.000 kr. til 11.000 kr. — og det må jo siges at være et særdeles lavt udgangspunkt at have en indtægt på 10.000 kr. — vil de efter disse satser og med en kommuneskat på 12 pct., hvilket vel er lidt lavere, end det almindeligt vil være tilfældet, plus et folkepensionsbidrag på 3 pct. komme op på en marginalskat på omkring 33 pct., en lille tredjedel af den samlede indtægtsforøgelse. Et ægtepar, der sætter deres indtægt op med 1.000 kr. — og de tjener kun 10.000 kr. — skal i samlet afgift til det offentlige aflevere ca. 1/3 eller omkring 335 kr. Det er ikke nogen god lovgivning.

Tager vi et andet eksempel — og det er en typisk mellemindkomst — et ægtepar, der tjener 27.000 kr. og sætter deres indkomst op fra 27.000 kr. til 28.000 kr., vil komme til at betale 30 pct. i statsskat, ca. 12 pct. i kommuneskat og et folkepensionsbidrag på 3 pct. De vil med andre ord komme til at betale 45 pct. i samlet skat og afgift til staten eller 450 kr. af en ekstra indtjening på 1.000 kr., altså henved det halve. Tager vi så en noget højere mellemindkomst, en indkomst på 40.000 kr., bliver billedet det, at dér vil statsindkomstskatten, kommuneskatten og folkepensionsbidraget sluge 55 pct. eller 550 kr. af ekstra tjente 1.000 kr., og det bliver jo naturligvis ikke bedre, hvis man går derover. Hvis man kommer op på en indtægt på 80.000 kr. og dér sætter indtægten op med 1.000 kr., vil indkomstskatten til stat og kommune og

folkepensionsbidrag tage 60 pct. eller 600 kr.

Man kan naturligvis kaste sig ud i mange vurderinger og sammenholde dette udskrivningslovforslag med den nugældende udskrivningslov; men set ud fra det perspektiv at gøre det opmuntrende og tillokkende for borgerne at tjene penge og gøre en indsats må det centrale, det afgørende, være at vurdere: hvor meget skal borgerne aflevere af deres ekstraindkomster? Det kan ikke være rigtigt at tage en tredjedel for meget lave indkomsters, omkring 50 pct. for mellemindkomsters og 60 pct. for de højere indkomsters vedkommende. I den tidligere skattelovgivning havde man skattefradragsreglen, og den betød, at selv for de højeste indtægter her i landet var der tale om en beskatning på 50 pct.; skattefradragsreglen førte til, at ligevægtsskatten ikke kom derover. Nu er vi efter regeringens lovforslag nået dertil, at selv ganske almindelige mellemindkomster kommer til at bøde omtrent lige så meget af deres ekstraindkomst, som de højeste indkomster betalte for.

Vi synes, det er et meget dårligt lovforslag set i det perspektiv: at skaffe den størst mulige økonomiske vækst.

Jeg vil her tillade mig at minde regeringen og finansministeren om, at liberalt centrum for et stykke tid siden rådede regeringen til at nedsætte et udvalg, der skulle undersøge, hvordan lovgivningen skulle indrettes, hvis den skulle fremme den størst mulige økonomiske vækst. Jeg håber, at dette udvalg vil beskæftige sig med skattesatser i den forbindelse, og jeg håber, at udvalget af regeringen vil få henledt opmærksomheden på dette, altså at overveje, hvordan man skal lave skatteskalaer for at få den størst mulige økonomiske vækst.

Nu vel, det er ikke sandsynligt, at man kan hente de helt store besparelser på statsbudgettet, og derfor må naturligvis en nedsættelse af indkomstskatterne betyde, at man må skride til en tilsvarende forhøjelse af forbrugsskatterne. I den forbindelse vil jeg se bort fra punktskatterne; det kan ikke være rigtigt at skabe de forvridninger, som punktskatter på enkelte varer er udtryk for. Derimod tror jeg, det vil være rigtigt at sænke indkomstskatten og til gengæld stramme den almindelige merværdiafgift eller moms.

Jeg vil gerne henlede regeringens og